

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń (...) S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 października 2015 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o zasądzenie od zakładu ubezpieczeń zadośćuczynienia w kwocie 100 000 zł. w związku z rozstrojem zdrowia w wyniku zakażenia gronkowcem złocistym w czasie pobytu w szpitalu objętym odpowiedzialnością ubezpieczeniową pozwanego zakładu.

Sądy obu instancji, opierając się na opinii instytutu naukowego, stwierdziły, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż do zakażenia powódki gronkowcem złocistym doszło w związku z udzieleniem jej świadczenia medycznego w dniu 12 czerwca 2010 r. w Szpitalu w K., ponieważ objawy wystąpiły w zbyt długim czasie po udzieleniu tego świadczenia oraz w innym miejscu ciała, niż wkłucie dokonane w Szpitalu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie doprowadził do jednoznacznego ustalenia w jaki sposób doszło u powódki do zarażenia, jednak biegli w zasadzie wykluczyli, aby doszło do niego w Szpitalu w K., natomiast wskazali na możliwość ujawnienia się u powódki powstałego wcześniej nosicielstwa tego szczepu bakterii, co zdarza się współcześnie coraz częściej.

W skardze kasacyjnej powódka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w zakresie odpowiedzialności szpitala za zarażenie pacjenta bakterią gronkowca złocistego w wyniku przeprowadzenia zabiegu przez ten szpital w sytuacji kiedy bakteria ta nie mogła pochodzić z organizmu tego pacjenta. W niniejszej sprawie istnieje też konieczność odpowiedzi na pytanie czy dla ustalenia związku przyczynowego wystarczy sam fakt istnienia czasowego związku między pobytem w szpitalu a zachorowaniem, które ujawniło się w krótkim czasie po operacji oraz czy potwierdzenie istnienia takiego związku jest wystarczające do powstania odpowiedzialności szpitala.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z jednolitym i utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, skarżący, który jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., powinien w pogłębionym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie sformułowanie jako abstrakcyjnego pytania prawnego powstałego na gruncie ustalonego w sprawie stanu faktycznego, wskazania przepisu prawa, na tle którego powstało, przedstawienia kontrowersji i

rozbieżnych ocen prawnych, jakie wywołuje oraz wykazania, że mają one tak poważny charakter, iż konieczne jest zajęcie stanowiska przez Sąd Najwyższy, niezbędnego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz istotnego także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 5 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.). Chodzi zatem o wykazanie, że w sprawie występuje tak poważne i istotne oraz nowe zagadnienie prawne, że nie wystarczy jego rozstrzygnięcie przez sądy powszechne, które w swojej działalności orzeczniczej powołane są do rozwiązywania problemów prawnych, występujących niemal w każdej sprawie, lecz konieczne jest zajęcie stanowiska przez najwyższy organ sądowy.

Analiza wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki prowadzi do oceny, że nie wykazała ona występowania w sprawie takiego zagadnienia prawnego. Skarżąca w sposób ogólny odwołała się do wymienionej wyżej przesłanki, przedstawiając pytanie, na które - jej zdaniem - Sąd Najwyższy powinien odpowiedzieć, przy czym sformułowała je na gruncie innego stanu faktycznego, niż ustalony w sprawie i wiążący dla Sądu Najwyższego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Nie wskazała przepisu prawa, na tle którego powstało zagadnienie ani nie przedstawiła wyводу prawnego opisującego kontrowersję jakie zagadnienie to wywołuje i mającego przekonać, że występują okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

Z uwagi na trudną sytuację materialną i życiową powódki, o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.

db

r.g.